

دستورالعمل آزمون OSCE

تعریف:

OSCE یک وسیله ارزیابی صلاحیت بالینی است که شامل گرفتن شرح حال، معاینه بالینی، پروسیجرهای ساده، تفسیر نتایج آزمایشگاهی، کنترل مشکلات بیمار، ارتباط، نگرش و با استفاده از چک لیست های تعیین شده است.

دانشجو به صورت چرخشی تعدادی از ایستگاه های شماره گذاری شده را که دارای مشاهده گر و چک لیست است، را دور می زند.

روش انجام:

آزمون آسکی شامل چندین ایستگاه است که هر کدام حدود ۴ تا ۵ دقیقه زمان نیاز دارند. در این مدت باید تمام ایستگاه ها به طور کامل طی شوند. دانشجویان در میان همه ایستگاه ها می چرخند و با دریافت علامت به سمت ایستگاه بعدی حرکت کنند. دانشجویان معمولاً به طور مستقل از یک ایستگاه پروسیجری را شروع و سیکل را کامل می کنند. با ۱۵ ایستگاه و هر کدام ۵ دقیقه، ۱۵ دانشجو ظرف یک ساعت آزمون می شوند.

هر ایستگاه برای آزمون یک جز از صلاحیت بالینی طراحی شده است. در برخی از ایستگاه ها که ایستگاه پروسیجر نامیده می شود به دانشجویان وظایفی در ارتباط با بیماران واگذار می گردد. در تمام این ایستگاه ها مشاهده گرانی قرار دارند که از چک لیست های مورد توافق برای نمره دهی عملکرد دانشجویان استفاده می کنند. در سایر ایستگاه ها که "ایستگاه های پاسخ" نامیده می شود دانشجویان به سوالاتی در باره داده های عینی یا داده های تفسیری یا ثبت یافته های بالینی ایستگاه پروسیجر قبلی پاسخ می دهند. در پایان امتحان، نمراتی که از پروسیجرهای ایستگاه ها به دست آمده است، جمع می شود و نمره دانشجو داده می شود. نمرات اختصاصی در ایستگاه ها به دانشجو فیدبک معناداری می دهد.

خصوصیات آزمون OSCE:

به طور خلاصه مهمترین ویژگی آسکی این است که بصورت فرایند بوده و نتیجه کار امتحان می شود و اهمیت صلاحیت فردی به دست می آید. این امتحان طیف وسیعی از مهارت های بالینی و خیلی وسیع تر از امتحان

های مرسوم را پوشش می دهد.

از آنجایی که از استانداردهای صلاحیت از پیش تنظیم شده و چک لیست های پذیرفته شده در نمره دهی، استفاده می شود لذا نمره دهی عینی است. اگرچه در "ایستگاه های پاسخ" سوال مطرح می شود اما همیشه به صورت عینی است. برای موارد ویژه می توان از شبیه سازی استفاده کرد و امکان بازخورد فوری وجود دارد. به دلیل حذف تنوع بیمار و آزمونگر، اعتبار آزمون افزایش یافته است.

فواید آزمون OSCE:

علاوه بر موارد فوق، آسکی ادغام آموزش و ارزشیابی را تضمین می کند. تنوع علاقه دانشجویان را حفظ می کند. تعامل بین دانشجو و هیئت علمی افزایش می یابد. آسکی با نیازهای داخلی قابل انطباق است. تعدادی زیادی از دانشجویان در مدت زمان نسبتاً کوتاهی مورد آزمایش قرار می گیرند.

محدودیت ها:

اگر مشاهده گر مجبور باشد عملکرد چندین دانشجو را با چک لیست طولی ثبت کند احتمال خستگی برای مشاهده گر وجود دارد. همه ایستگاه ها باید مطلقاً یک زمان برابر را در نظر بگیرد. بنابراین برای اطمینان از آن نیاز به سازماندهی دقیقی است.

ظهور OSCE به عنوان روش تدریس:

طی سال ها افزایش تجربه با روش کار منجر به استفاده از آسکی نه تنها به عنوان ابزار ارزشیابی بلکه به عنوان یک روش تدریس شد. فیدبکی که OSCE به دانشجویان و مدرسین می دهد در مورد زیر به صورت برجسته نشان داده می شود.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.